

[Bertel Dahlgaard.]

finansåret 1955—56. Ministeren udtalte, at svaret på nærværende tidspunkt ikke kunne være udtømmende, idet nogle nødvendige beregninger ikke er tilendebragt endnu, og det er der jo ikke noget at sige til, men jeg ønsker her at præcisere, at det vage svar i hvert tilfælde synes at indeholde dette, at hvis der ingen ændringer sker med hensyn til grundlaget for den gældende forsvarsordning, vil denne ordning efter april 1956 kræve meget større militæruddgifter, så store, at de, som ministeren udtalte, vil nødvendig-gøre nye og meget store skatter. Skal det undgås, er der, såvidt jeg kan skønne, rent logisk kun to muligheder, enten at revisionen af forsvarsordningen, som skal ske i inde-værende vinter, medfører ændringer, der resulterer i besparelser, eller at der stilles betydelige midler til rådighed fra allieret side, hvilken mulighed der, som den højt-ærede minister sagde, efter et års overvejelse i USA endnu ikke var skabt klarhed over. Jeg har altså ønsket at præcisere, at sådan er stillingen.

Jeg har for mere end et år siden her i tinget fremhævet, at sådan ville stillingen sikkert blive, idet man fra første færd har undervurderet de økonomiske konsekvenser. Det er jo i det hele taget sådan, at der næsten ikke er et eneste punkt, hvor det, man gik ud fra, og det, man sagde, da man i 1949 gik ind i den nye udenrigs- og mili-tærpolitik, har holdt stik. Når jeg har frem-hævet dette særlige punkt under finanslov-behandlingen, er det, fordi det har så vidt-rækkende finansielle og økonomiske kon-sekvenser. Det går efter mit skøn ikke an, at man stadig her skyder de ubehandlede spørgsmål til side, indtil den hårde virke-lighed kommer bagpå folketinget og bagpå befolkningen.

Efter den gældende lov skal lovgivningen om forsvarrets ordning forelægges til revi-sion i indeværende folketingssamling. Afgørende forudsætninger for det danske for-svar er fundamentalt ændret som følge af de nye våben, der vil ændre hele den mili-tære strategi. I andre lande begynder man allerede at drage konsekvenserne heraf. De økonomiske forudsætninger, man byg-gede på for 3 år siden, er på mere end eet punkt bristet. Hvidenten man taler med politikere eller følger højtstående militæ-

res foredragsvirksomhed eller journalistiske virksomhed, synes der at herske almindelig rådløshed med hensyn til fremtiden. Jeg forstod derfor overhovedet ikke, hvad det ærede medlem hr. Thestrup tænkte sig, da han nu udtrykte ønsket om at opretholde ro, så der ikke stadig tilstræbtes ændringer på dette område. Jeg troede dog, der var nogenlunde forståelse i hele tinget af, at intet er sikrere end ændringer i den kom-mende tid med hensyn til den danske forsvarsordning.

Det er under disse forhold, jeg har hen-stillet til regeringen snart at give tinget og befolkningen oplysning om, hvornår og hvorledes den agter at tilrettelægge de dybtgående overvejelser, der her er nød-vendige, og som finansielt set er af en så umådelig rækkevidde. Efter de udtalelser, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen fremsatte for lidt siden om den finansielle situation og om nødvendigheden af en lang-tidsvurdering vedrørende landets finansielle forhold, måtte man tro, at det ærede med-lem ville være enig i en sådan henstilling, men i hvert fald: jeg gentager henstillingen. I øjeblikket er disse problemer uoverskuelige, men også for regeringens egen skyld tror jeg, man snarest må nå frem til en klaring, ellers kan det meget let en dag brænde sammen for regeringen.

I tilknytning til de bemærkninger, der er fremsat af det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, vil jeg gerne nu ved slutningen af finanslovbehandlingen rette en henstilling til folketingets ledelse om til næste år at lægge en fast plan for finanslovbehandlingen. Det er nu 14 dage siden, finanslovbehand-lingen indledtes, og den er derefter gennem-ført i små brudstykker. Jeg vil tro, at selve finanslovbehandlingen, når vi nu er færdige, kun vil have strakt sig over ca. 10 timer, men altså plukket i stykker over 14 dage, medens den burde være ført til ende over 2, højst 3 dage.

Der kan under disse forhold overhovedet ikke blive tale om en sammenhængende meningsudveksling, og efter mit skøn er hverken tinget, pressen eller offentligheden tjent dermed. Jeg ved, hvor svært det kan være for den højtærede formand at gå imod særlige ønsker, der på det ene eller andet tidspunkt fremkommer fra regeringen eller fra medlemmer om udsættelse af debatten,